

РЕШЕНИЕ

№ 401

гр. Бургас , 27.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XXI СЪСТАВ в публично заседание на тридесети юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: ПЛАМЕНА Н. СЪБЕВА

при участието на секретаря КАЛИНА К. СЪБЕВА
като разгледа докладваното от ПЛАМЕНА Н. СЪБЕВА Административно наказателно дело № 20212120202316 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59-63 ЗАНН.

Образувано е по жалба на „РЕЗЕРВИМПЕКС“ ЕООД, ЕИК 812234314, срещу Наказателно постановление № 553962-F584176 от 19.01.2021 г., издадено от началник на Отдел „Оперативни дейности“ – Бургас, в ЦУ на НАП, с което на жалбоподателя на основание чл.185, ал. 2, изр. 2 вр. чл. 185, ал. 1 ЗДДС е наложена „имуществена санкция“ в размер на 500 лева за нарушение на чл.33, ал.1 от Наредба Н-18 от 13.12.2006г. на МФ, вр. чл.118, ал.4 от ЗДДС.

В жалбата се излагат подробни съображения за незаконосъобразност и неправилност на обжалваното постановление и се моли за неговата отмяна. В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен представител не се явява.

Отдел „Оперативни дейности“ – Бургас, в ЦУ на НАП чрез процесуалния си представител юрисконсулт К. оспорва жалбата като неоснователна и моли обжалваното постановление да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Счита извършеното нарушение за безспорно доказано. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и като съобрази възраженията на страните, намира за установено следното:

От фактическа страна:

На 16.12.2020 г. около 13:29 часа е била извършена проверка от служители на НАП на търговски обект – стрелбищен комплекс, находящ се в гр. Бургас, ул. „Одрин“ № 105, стопанисван от жалбоподателя. Свидетелката Г.А. – инспектор по приходите в НАП използвала предлагана в обекта услуга – стреляне с оръжие, за което заплатила съответната цена, като при заплащане на сумата не ѝ бил издаден касов бон. След като проверяващите служители на НАП се легитимирали, извършили проверка на касовата наличност. При проверката бил разпечатан дневен финансов отчет, от който се установило, че регистрираната касова наличност на фискалното устройство била 0.00 лева. Фактическата касова наличност, съгласно изготвен опис на паричните средства в касата, била в размер на 20.70 лева. Установила се разлика между двете наличности в размер на 20.70 лева. В обекта имало монтирано ФУ, което притежавало функциите „служебно въведени” и „служебно изведени” суми, но в случая не са били използвани, за да се отрази разликата от 20.70 лева.

За констатираното нарушение бил съставен на 23.12.2020 г. АУАН от свидетелката А., а впоследствие на 19.01.2020 г. било издадено обжалваното в настоящото производство Наказателно постановление.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена с оглед събраните по делото писмени доказателства и показанията на свидетелката А., участвала в проверката и съставила АУАН. По делото не се събра доказателствен материал, който да поставя под съмнение така установената от съда фактическа обстановка.

От правна страна:

Жалбата е депозирана в рамките на седемдневния срок за обжалване по чл. 59, ал. 2 ЗАНН, подадена от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че същата се явява процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Настоящият състав като инстанция по същество след извършена проверка за законност, констатира, че при съставяне на АУАН и издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да обуславят неговата отмяна. АУАН и обжалваното наказателно постановление са издадени от компетентни органи (упълномощени със Заповед № ЗЦУ-ОПР-17/17.05.2018 г. на изпълнителния директор на НАП) в сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН. При издаване на АУАН и наказателното постановление са спазени императивните разпоредби на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН.

В чл. 118, ал. 4 от ЗДДС е предвидено задължение на Министъра на финансите да издаде наредба във връзка с фискалните устройства. Именно на основание чл. 118, ал. 4 от ЗДДС е издадена и Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства – арг. от пар. 11 от ПЗР към Наредбата. Според чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и

отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства извън случаите на продажби всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ се регистрира във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми. Посочената норма вменява задължение на лицата, които оперират с фискални устройства.

От фактическа страна по делото безспорно се установи, че по време на извършената проверка в търговски обект – стрелбищен комплекс, находящ се в гр. Бургас, ул. „Одрин“ № 105, стопанисван от жалбоподателя, се е установила разлика във фактическата наличност и направените на фискалното устройство записи, като наличността в касата била 20.70 лв. в повече от записаните. Същевременно във ФУ не са били направени записи за „служебно въведени“ суми, което да обяснява наличната положителна разлика. При това положение безспорно жалбоподателят не е изпълнил задължението си по чл. 33, ал. 1 от Наредбата, тъй като при наличието на парични суми, въведени в касата, не е отразил промяната на касовата наличност, което е довело до необосновано различие в касовата наличност. Всички тези факти са намерили отражение както в АУАН, така и в НП.

Извършеното нарушение е било подведено под правната норма на чл. 185, ал. 2 от ЗДДС, като наказващият орган е определил санкцията по реда на чл. 185, ал. 2, изр. последно вр. чл. 185, ал. 1 от ЗДДС. Тази разпоредба се прилага ако нарушението не води до неотразяване на приходи. В настоящия случай АНО е приел, че именно тази хипотеза е налице, т.е. приел е, че невъвеждането на сумата от 20.70 лева във фискалното устройство, не е неотразяване на приходи.

При определяне на маловажните случаи при административните нарушения съгласно ТР № 1 от 12.12.2007 г. на ВКС по н. д. № 1/2007 г., ОСНК следва да се съобразяват разпоредбите на НК и по точно [чл. 93, т.9 от НК](#), съгласно която разпоредба маловажен случай е този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид.

Във връзка с изложеното съдът счита, че няма как приложение да намери чл. 28 от ЗАНН, тъй като макар и да са налице смекчаващи вината обстоятелства (липсата на предходни нарушения), то нарушението е такова, което засяга важни обществени отношения, свързани с търговския оборот и надлежното отчитане на данъците. Нарушения от посочения вид са предпоставка за ощетяване на фиска, поради което не може да се приеме, че извършеното е с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от същия вид.

В чл. 27, ал. 2 ЗАНН е предвидено, че при определяне на наказанието се вземат предвид тежестта на извършеното, подбудите за неговото извършване и другите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства. Наказващият орган е наложил минималния размер на

наказанието „имуществена санкция“, предвиден в чл. 185, ал. 1 ЗДДС, а именно 500 лева. Съдът намира, че с така наложеното наказание ще бъдат постигнати целите, предвидени в чл. 12 от ЗАНН да се предупреди и превъзпита нарушителя, както и генералната превенция за въздействие върху обществото.

С оглед изложеното обжалваното наказателно постановление следва да се потвърди като правилно и законосъобразно.

Предвид извода на съда за неоснователност на жалбата на основание чл. 63, ал. 3 ЗАНН жалбоподателят следва да заплати на АНО претендираните разноси за възнаграждение за юрисконсулт. При определяне на дължимите разноси за юрисконсултско възнаграждение следва да се приложи разпоредбата на чл. 63, ал. 5 ЗАНН, съгласно която размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на [чл. 37 от Закона за правната помощ](#). Съгласно чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 120 лв. С оглед фактическата и правна сложност по делото, съдът достигна до извод, че за осъществяването от юрисконсулта процесуално представителство в полза на АНО следва да се определи и присъди възнаграждение в размер на 100 лв.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 553962-F584176 от 19.01.2021 г., издадено от началник на Отдел „Оперативни дейности“ – Бургас, в ЦУ на НАП, с което на „РЕЗЕРВИМПЕКС“ ЕООД, ЕИК 812234314, на основание чл.185, ал. 2, изр. 2 вр. чл. 185, ал. 1 ЗДДС е наложена „имуществена санкция“ в размер на 500 лева за нарушение на чл.33, ал.1 от Наредба Н-18 от 13.12.2006г. на МФ, вр. чл.118, ал.4 от ЗДДС.

ОСЪЖДА „РЕЗЕРВИМПЕКС“ ЕООД, ЕИК 812234314 да заплати на Национална агенция по приходите сумата от 100 лева, представляваща разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - Бургас в 14-дневен срок от датата на получаване на съобщението, че решението е изготвено.

Вярно с оригинала: /п/

КС

Съдия при Районен съд – Бургас: /п/